

Fama Postvma Praesvlvm Antverpiensivm

Hugo, Hermann

Antverpiae, 1611

Torrentio Tranqvillvm Notis explicanti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69073](#)

Romuleis subicis catenis.

TORRENTIANIS clara laboribus

Tropæa fulgent Imperij noui,

Omnique vindicanda nube

En veteris decora alta gentis.

En ipsa pugna nota clientibus,

Vix nota quondam sœcula Patribus

Antiqua, PRÆSVLISQUE curâ

E proprio rediuita busto.

T O R R E N T I O

TRANQVILLVM Notis explicanti.

A Rdua testantur veterum monumenta virorum
Hunc quondam in castris morem viguisse Qui-
ritum,
Ut sua Chaonia frondis vestiret honore
Tempora, qui validis calcato viribus hoste,
Romanum potuit morti subducere ciuem:
At per quem Stygias cecidissent quina sub umbras
Millia, & hostiles fudisset Marte phalangas;
Alta triumphali Roma Capitolia pompâ
Scanderet, & meritâ velaret tempora lauro.
Quod si tanta hominem quondam seruantibus unum
Gloria, vel multos bello mactantibus hostes;
Quæ tibi laus poterit, quæ Ciuica digna rependi
TORRENTI, aut quanta pensabunt facta corona?
Qui tot Cæsareas animas, iam pene sepultas
Reddideris luci, & medio detraxeris Orco;
Musarumque hostes, quorum Ignorantia Princeps
Obductam rapiens tetricâ caligine nubem,

Sic

Sic cum Barbarie, superâ de sede fugasti,
 Eminus & Stygias Lethes transmittis in undas?
 Te cingat Muralis honos, tua tempora lata
 Aducent laurus, meritâque in vertice quercus.
 Obrutus immundo, squallens SVETONIVS ora,
 Puluere, vix animam densâ sub nocte trahebat:
 At postquam nitido LÆVINI pumice tersus
 Inuida discussit tenebrosi oblinia sacli,
 Iam tandem populi gestit prodire sub ora
 Cultior, & senium vernantibus exuit annis.
 Carnifex nec litterulis te figere stellas
 Plebeium delectat opus LÆVINE; sed instas
 Ardua queque notans: velut alta per aquora casses
 Oceani populator agit, & retia summis
 Dicit aquis, predamque imis scrutatur in undis;
 Sic dubia enodas, & inobseruata reclidis,
 Sensaque longenos numquam compresa per annos
 Eruis, & cæcis cogis prodire tenebris,
 Quid fasces, trabæque velint, cinctusque Gabini.

Gaspar Geuartius.

Postumas TORRENTII in Horâ-
 tium Notas habent & gaudent Musæ. Diui-
 nus profectò is est fœtus, magni ingenij &
 eruditionis. vnus nævus est non vitio LÆ-
 VINI, sed scelere Fatorum: heu! deprensus
 est doctus ille calamus in metâ laboris, iuf-
 susque absistere ab Arte Poëticâ Flacci.
 Placuit tristes Musas ita affari.

TORRENTIANO *Melpomene potens*
Labore, blandas quid lacrymis genas

Cessas

Cessas obortis, ob dolendum
 Interitum temerare alumni?
 Descende filiis Aoniis, choros
 Tandem sororum desere dulcium,
 Regnata sacræ linque Cyrrhæ
 Culmina fatidico bubulco.
 Carmen Camœnâ concine lugubri,
 Luctusque profer: occidit, occidit,
 Illustre LÆVINVS palæstræ
 Ad natice decus atque lumen.
 Superba qui dum carmina turgidi
 Chartis HoratI clariū explicat,
 Vocem tenere Parca iussit
 In medio furibunda cursu.
 Velut furenti Bassaridum manu
 Discerptus Orpheus, dum Superūm lyrâ
 Dulces amores cantat, atque
 Saxa trahit modulante neruo,
 Tigresque plectro dicit amabili,
 Et saltitantes allicit ilices,
 Finire cœptam lacrymosis
 Non potuit fidibus Camœnam.
 Frandata quantis vestrâ nitoribus
 Est laus HoratI quām celebris fores,
 Cœptas cicatrices supremâ
 Si poterat recreasse dextrâ?
 Tibi expolitæ nomina paginæ
 Nouamque lucem debet Horatius,
 Omagne TORRENTI, sagacis
 Ingenij eloquique torrens:
 Tuâ refectus vinit enim manu
 Codex Poëta; tu laceram inbes
 Coire chartam, tu lituras

Arti-

*Artifici calamo refigis.
 Frustrà suprema culmina gloria
 Olim petisset, néve perennius
 Poëma construxisset ære,
 Ni cariem tuus arcuisset
 LÆVINE sudor; circuis integrum
 TORRENTE nomen, tu prohibes edax
 Adnare tempus, quod paratas
 Comminuat rapiatque lauros.*

Franciscus Marcelli, Antuerp.

HORATIO FLACCO TORRENTII Notis illustrato.

*Xere FLACCE caput, mediisque è fauibus Orci
 Vates magne redi. non inuidiosa vetustas
 Ignauo torpere situ squalentia iussit
 Scripta, vel ingenij fœtus post fata parentis
 De rapto tutore queri; exemptumque sepulchro
 Viuit opus, nescitque mori; nil inuida carpsit
 Ætatum caries, nil fœda silentia terris,
 Nil anni nocuere moræ, plorandaque quondam
 Tempora, cùm Aonidum iacuit calcata sororum
 Gloria, & inuisum violentior extulit orbi
 Barbaries iurata caput: tuus integer ille
 Spirat adhuc calor, extinctosque resuscitat ignes
 LÆVINI accidente manu, qui lumina mulium
 E flammis radiata tuis efferre sub auras
 Ætheris, & doctos gaudet nutrire labores,
 Atque ausus lustrare tuos. quod fama superstes
 Dat vitam scriptis, dat longum in secula nomen,
 Et magnum post fata decus, quod gloria fastis*

Tra-